

Νοέμβρης '90

Α.Σ.Κ.Ε.

Μας φαίνεται παράξενο που κάποτε μπορέσαμε να χτίσουμε τα σπίτια, τα καλύβια και τις στάνες μας. Πώς γεννήθηκαν, πώς δυναμώσανε τα παιδιά μας;

Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ

Γνωρίζουμε πως ζούμε σε μια εποχή και μια κοινωνία πρώτα - πρώτα βαθεία απογοητευμένη· σε μια κοινωνία που θεωρεί όποιο όραμα για το μέλλον της ανώφελο ή και ανοησία· που τα περισσότερα μέλη της μοναδικό στόχο, πλέον, έχουν την ατομική τους εξασφάλιση και μάλιστα όχι μέσω κάποιας εργασίας, αλλά με τις μίζες, τις κομπίνες, το προ-πο, το λότο, τον ιππόδρομο, το χρηματιστήριο, τα λαχεία και τα ναρκωτικά. Όποιος προφτάσει.

Οι πολλοί καταδιώκουν και ειρωνεύονται τη Λογική και τη Φαντασία. Ο κυνισμός και η διαφθορά στην πολιτική, στη διοίκηση, στη Δικαιοσύνη, στους θεσμούς οδηγούν στην αποχή και στην απόφαση πως «**δε γίνεται τίποτα**»

Όμως δεν είναι όλοι έτσι. Υπάρχουν και πολλοί που αγωνιούν, αρκετοί που ελπίζουν, και άλλοι, κάπως λιγότεροι, που είναι διατεθειμένοι να προσπαθήσουν. **Έχουν δίκιο.** Αφού μετά απ' όσα γίνονται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας εξακολουθούμε να ζούμε· αφού μετά από τη διάλυση των πάντων, που συνεχίζεται, εξακολουθούν πολλοί να εργάζονται· αφού μετά από τόση διαφθορά και προδοσία υπάρχουν και Έλληνες και έντιμοι, τότε υπάρχει ελπίδα, ίσως και βεβαιότητα, πως λίγα να μην είχαν γίνει (που ήταν δυνατό) και τώρα λίγα (εφικτά) να γίνουν, όλα θα πάνε καλύτερα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: Μας λένε ψέματα, για να κάνουν τη δουλειά τους

Πράγματι τα πράγματα δεν πάνε καλά. Από την αρχή, όμως, πρέπει να πούμε πως δεν είναι έτσι όπως μας τα παρουσιάζουν, τα αίτια δεν είναι αυτά που όλοι τους προβάλλουν και, φυσικά, οι λύσεις που προτείνουν και άρχισαν να εφαρμόζουν είναι όχι μόνο «σκληρές και άδικες», όχι μόνο αναποτελεσματικές, αλλά κυρίως **επιζήμιες για τους πολλούς**, για τη χώρα μας.

Το πραγματικό πρόβλημα της οικονομίας μας δεν είναι το δημοσιονομικό. Δεν έχει, τάχα, το κράτος χρήματα να πληρώσει τους υπαλλήλους που αυτό διόρισε. Και μειώνει τους μισθούς, απολύει, κόβει συντάξεις. **Το κράτος μπορεί πολύ εύκολα να εξασφαλίσει υπερδιπλάσιες εισπράξεις, φτάνει να πάρει από αυτούς που έχουν (που τα έκλεψαν με διάφορους τρόπους) και που όχι μόνο δεν πληρώνουν, αλλά εξακολουθούν να παίρνουν και να ζητάνε πιο πολλά.** Ακόμη και ο πατριάρχης της Δεξιάς Καραμανλής φωνάζει: «να πληρώσουν όλοι και ιδίως αυτοί που έχουν». Σκεφτείτε τι περιθώρια υπάρχουν! Ένα απλό «πόθεν έσχες» όλων των περιουσιών θα εξασφάλιζε έσοδα για πολλά χρόνια, χωρίς φόρους!

Πρόβλημα δεν είναι τα δάνεια και η εξόφλησή τους. «Χρωστάμε» πράγματι πολλά, πάνω από 30 δισ. δολάρια. Ούτε μικρό μέρος, όμως, απ' αυτά δε διατέθηκαν για παραγωγικούς σκοπούς, ώστε με αύξηση της παραγωγής να ξεπληρώνονται άνετα. Γιατί οι δανειστές μας δεν έθεταν όρο την παραγωγική τοποθέτησή τους; Μα αυτοί ίσα, ίσα δεν το επέτρεπαν. Καμιά χώρα που υπερδανειάζεται από τα τραπεζικά συστήματα των Η.Π.Α. και Ευρώπης δεν αναπτύχθηκε. Δίνουν τα δάνεια για να αγοράζονται τα δικά τους προϊόντα, για να πληρώνονται οι τοποτηρητές τους και όσοι τους στηρίζουν, για να πληρώνονται, προσωρινά, αργόμισθοι στο δημόσιο, ενώ θα μπορούσαν να παράγουν ελληνικά προϊόντα. Πρώτος στόχος τους **η αποδυνάμωση της δανει-**

ζόμενης χώρας. Δεύτερος **η κατάκτησή της**, παλιότερα με όπλα, τώρα με δολάρια ή ECU.

Η λύση εύκολη (όπως έχει γίνει σε άλλες χώρες, π.χ. Μεξικό, Βραζιλία, Αίγυπτος). **Πάγωμα των χρεών, αναδιαπραγμάτευση** για όσα, τυχόν, χρωστάμε. Το μεγαλύτερο μέρος το έχουν πάρει, ήδη, πίσω από την πώληση των προϊόντων τους. Άλλο, σημαντικό ποσοστό, κατατέθηκε από την αρχή στις τράπεζές τους από τους κυβερνήτες «μας». Ας τους το πάρουν. Και αν βιάζονται για το υπόλοιπο (ασήμαντο ποσοστό), ας δεχτούν την πρόταση Αγγελόπουλου. Ο κ. Αγγελόπουλος, ένα από τα στηρίγματά τους στην πατρίδα μας, έφτασε να προτείνει **την πληρωμή από τους Γερμανούς των δανείων που μας πήραν και των αποζημιώσεων** που, επίσης, μας χρωστούν και που υπερκαλύπτουν όλο το δανεισμό μας. Σκεφτείτε τι περιθώρια υπάρχουν, τι άλλα τεράστια ποσά μας οφείλουν...

Και από 'δω και μπρος δάνεια μόνο για παραγωγικές επενδύσεις και τεχνολογία.

Για τα χρέη της Γερμανίας προς την Ελλάδα

«Ο Γερμανός Πρέσβυς: «όσο η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν προβάλλει επίσημα το αίτημα, δεν υπάρχει λόγος να απαντήσουμε»! Γερμανοί δημοσιογράφοι: «Δίκαιο το αίτημά σας, πιστεύετε όμως ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη θα μας τα ζητήσει;» «Δεν είμαστε ένας φαιδρός λαός, με όλες τις πολιτικές ηγεσίες στην πρωτοπορία; ...Να ζητάς από την ΕΟΚ, δηλ. τη Γερμανία, 2,5 δισ. δολάρια κλαίγοντας γονυπετώ, όταν σου χρωστούν 30 δισ. δολάρια...».

Ελευθεροτυπία 25/10/90

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ

Το πραγματικό πρόβλημα της οικονομίας μας είναι το πρόβλημα της παραγωγής, της οργάνωσής της, της εργασίας, της εκμετάλλευσης των υπαρκτών, μεγάλων δυνατοτήτων μας, ανθρώπινων και υλικών. Από τη λύση αυτού του προβλήματος θα εξαρτηθεί η επιβίωση και η πρόοδός μας.

Εδώ είναι το κεντρικό πρόβλημα και εδώ φροντίζουν να υπάρχει συσκότιση, αποπροσανατολισμός και απαισιοδοξία. Όσο για τη

λύση που προτείνουν κυνικά οι τελευταίοι κυβερνήτες (με μοναδικό τους επιχείρημα τα χάλια των προηγούμενων) μόνο λύση δεν είναι. Οδηγεί σε πλήρη διάλυση.

Ανάπτυξη που να στηρίζεται κυρίως στον ιδιωτικό τομέα σε ανοικτή αγορά δεν υπήρξε και δεν μπορεί να υπάρξει στη χώρα μας. Ό,τι μέχρι τώρα υπήρχε στηριζόταν στις χαριστικές πράξεις του κράτους, με αποτέλεσμα «οι βιομήχανοι να ευημερούν και οι

βιομηχανίες να κλείνουν», όπως έλεγε ο Γ. Παπανδρέου.

Πράγματι έχουμε υπερδιόγκωση μισθωτών στον ευρύτερο κρατικό τομέα. Εκατοντάδες χιλιάδες κρατικοί μισθωτοί εντελώς άχρηστοι, ώστε να καλύπτεται η ανεργία. Κάθε κόμμα διορίζει εκατοντάδες χιλιάδες δικούς του, που μπορεί ύστερα το άλλο να απολύει και να διορίζει του δικούς του. Έτσι εξασφαλίζουν πολιτικούς υποστηρικτές και ελέγχουν τελικά πολλούς, είτε με το διορισμό είτε με την ελπίδα του διορισμού.

Υπάρχει λύση και είναι απλή. Αντί διορισμών, δημιουργία θέσεων εργασίας. Δημιουργία νέων παραγωγικών μονάδων, και μάλιστα με λιγότερο κόστος, αφού θα έχουμε και παραγωγή!

Αντί, π.χ., να εισάγουμε αλάτι (!) και να κερδίζουν κάποιοι μίζες, να το παράγουμε εμείς (Μεσολόγγι) καλύπτοντας τις ανάγκες μας και κάνοντας και εξαγωγή.

Αντί να εισάγουμε χυμούς πορτοκαλιών (!) και άλλων φρούτων, να χρησιμοποιούμε τους δικούς μας, τους αμέτρητους και όχι να δημιουργούμε χωματερές, που φέρνουν ακόμη και οικολογικά προβλήματα (Άρτα, Σπάρτη κ.α.).

Αντί να εισάγουμε ψάρια, να εκμεταλλευθούμε τις άπειρες δυνατότητες ιχθυοκαλλιέργειας.

Αντί να εισάγουμε... σπύρτα, κράνη και ζώνες, είναι δύσκολο να τα κατασκευάζουμε εμείς;

Αντί να γεμίζουν τα super market με ξένα τυριά, γάλατα, κομπόστες, ακόμη και όσπρια (!), δε μπορούμε να τα παράγουμε εμείς;

Αντί να εισάγουμε τσιγάρα και συσκευασμένο καπνό, είναι δύσκολο να εκμεταλλευόμαστε εμείς τα καπνά μας;

Η ΕΟΚ σκοπεύει μετά το 92-93 να μας διαλύσει εντελώς. Ίσως έχει προηγηθεί η δική της διάλυση...

Κεντρικό πρόβλημα για τη χώρα μας η ένταξή μας στην ΕΟΚ. Κοντεύουν να πείσουν όλοι τους (τα 3 κυβερνητικά κόμματα, ο τύπος, οι... διανοούμενοι και οι προστάτες τους) τον ελλ. λαό πως η ΕΟΚ είναι μονόδρομος. Πως είναι πανάκεια ή, έστω, πως θα μας εκσυγχρονίσει και θα μας βοηθήσει. Και πως, έστω κι αν θα υπάρξουν προβλήματα, το να μείνουμε έξω, το να μην εφαρμόσουμε τις οδηγίες, «τις ντιρεκτίβες», θα είναι χειρότερο. Άλλωστε, λένε, όλοι θέλουν να μπουν στην ΕΟΚ.

Αυτά τα λένε οι άμεσοι και έμμεσοι κυβερνήτες μας. **Αυτοί θα έχουν όφελος και προνόμια ως αντιπρόσωποι των Ευρωπαίων και υπάλληλοί τους.** Και λιγότερες ενοχλήσεις. «Το είπε η ΕΟΚ», θα λένε. Θα έχουν όφελος οι μεταπράτες μας. Με τα ευρωπαϊκά κεφάλαια ήταν πάντοτε δεμένοι και αυτά υπηρετούσαν με το αζημίωτο. Θα έχουν κάποιο όφελος και οι διανοούμενοί μας που σπούδασαν στην Ευρώπη και βλέπουν τα πράγματα με την οπτική της. Τα εκατομμύρια οι υπόλοιποι, όμως;

Ακόμη. Ήδη η **Αγγλία** διαμαρτύρεται και δε συμφωνεί με τα προγράμματα της ΕΟΚ που δεν την συμφέρουν. Δεν είναι διατεθειμένη να γίνει γερμανική επαρχία. Η **Γαλλία** άρχισε να ανησυχεί. Η **Ισπανία** και η **Πορτογαλία** διαπιστώνουν πως από το '89 τα εμπορικά τους ισοζύγια έγιναν αρνητικά. Η **Ιταλία** (που το νότιο μισό της χώρας πένεται...) ζητά νέες συμμαχίες με Γιουγκοσλαβία, Αυστρία, Ουγγαρία και Τσεχοσλαβακία. Η κεντροδεξιά κυβέρνηση της **Νορβηγίας** έπεσε, μόλις ανακοινώθηκε πρόθεσή της για σύνδεση με την ΕΟΚ. Και η Γερμανία αποθρασύνεται.

Το τι μας περιμένει, όσο παραμένουμε στην ΕΟΚ, ιδίως από το '92-93, όταν θα καταργηθούν τα οικονομικά σύνορα, είναι εύκολο να το φαντασθεί κανείς. Όλες οι παραγωγικές επιχειρήσεις θα αγορασθούν (για να τις κλείσουν). **Ουσιαστικά καμιά ελληνική επιχείρηση δε θα μπορεί να λειτουργεί**, αφού τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά προϊόντα θα είναι πραγματικά ή προσωρινά (...) πιο φτηνά. Ο Τουρισμός θα απασχολεί Έλληνες μόνο σαν κατώτερο προσωπικό. Ακόμη και οι ακτοπλοΐες θα γίνουν αγγλικές. Τα πιο παραγωγικά κτήματα θα αγορασθούν, όσα δε γίνουν ευρωπαϊκές βίλες για διακοπές, ακόμη και στις παραμεθόριες περιοχές. **Θα μας μείνουν τα βουνά και οι βράχοι.** Με τα χρήματά τους θα αγοράσουμε, πράγματι, αυτοκίνητα. Πού θα κατοικήσουν, όμως, μετά τα παιδιά και τα εγγόνια μας; Μόνη λύση θα είναι η μετανάστευση στην Ευρώπη, αν θα υπάρχει και 'κει εργασία. Αλλά, επιτέλους, οι 11 χώρες της ΕΟΚ έχουν κοινή κληρονομιά (Ρωμαϊκή), είναι όλοι τους Κελτογερμανοί (όπως μας υπενθύμισε κυνικά και η ανθελληνική «Ιστορία της Ευρώπης»).

Μικρά παραδείγματα. Για να μην αναφερθούμε στους βωξίτες, τα πετρέλαια, το ουράνιο...

Φυσικά **για αρκετό καιρό κύριος χρηματοδότης θα είναι το κράτος. Οι επιχειρήσεις θα προστατεύονται μέχρι να ισχυροποιηθούν, ελεγχόμενες από τους εργαζόμενους, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και το κράτος (ανάλογα με την τοπική ή ευρύτερη σημασία τους). Αρχικός στόχος η κάλυψη των εγχώριων αναγκών, αλλά με προοπτική εξαγωγών.**

Είναι, λένε, κακός ο προστατευτισμός και μόνο οι ελεύθερες αγορές, ο ελεύθερος ανταγωνισμός εξασφαλίζει βιώσιμες επιχειρήσεις στα πλαίσια του διεθνούς καταμερισμού παραγωγής. Αλλά τότε γιατί η ΕΟΚ προστατεύει τα προϊόντα της με δασμούς κ.λπ. από την Αμερική και την Ιαπωνία; Καλό είναι να θυμηθούμε πως πάντα οι ισχυρές οικονομικά χώρες ζητούν ανοιχτά σύνορα για τα προϊόντα, ενώ όσες θέλουν να αναπτυχθούν τα κλείνουν μέχρι να ισχυροποιηθούν. Όσες βέβαια είχαν κυβερνήσεις δικές τους και όχι διορισμένες από τους ισχυρούς...

Και, αλήθεια, τις προβληματικές δεν τις κατήντησε έτσι η ιδιωτική πρωτοβουλία; Και γιατί θέλουν να πωλήσουν ακόμη και τις κερδοφόρες, όπως η ΣΟΦΤΕΞ, και γιατί προσπαθούν να διαλύσουν άλλες, όπως Ολυμπιακή, Τσιμέντα, Πυρκαλά, Λάρκο;

Αυτά (περιληπτικά και αποσπασματικά σε μια μικρή προκήρυξη) **είναι όλα δυνατό να γίνουν.** Θα υπάρξουν, βέβαια, δυσκολίες. Θα χρειαστούν και πρόσκαιρες θυσίες (το κόστος πάντως μικρότερο από αυτά που παθαίνουμε και θα πάθουμε). Όμως από όλους. Και, φυσικά, με καθοδήγηση ελληνική και όχι ΕΟΚική, δηλ. Γερμανική.

Έχουν πολλά κοινά στη γλώσσα, τη θρησκεία, την παράδοση. Ήταν όλες τους αποικιοκρατικές δυνάμεις. Εμείς πώς θα επικοινωνούμε μ' αυτούς;

Πολύ σύντομα, είναι βέβαιο, θα δημιουργηθούν κινήματα αντίστασης και ανεξαρτησίας. Δεν πρέπει, όμως, να μένουμε απθείς, μέχρι να μας διαλύσουν τελείως.

Πρώτο βήμα πρέπει να είναι η διακήρυξη ανεξαρτησίας! Καμιά απόφαση της ΕΟΚ δεν πρέπει να ισχύει, αν δεν επικυρωθεί από την Ελληνική Βουλή. Οι νόμοι μας (και, φυσικά, το Σύνταγμα) να υπερισχύουν κάθε αντίστοιχης «ντιρεκτίβας» της ΕΟΚ. (Αυτό το τόλμησαν η Λιθουανία, Ρωσία, Γεωργία. Εμείς που, υποτίθεται, είμαστε ανεξάρτητο κράτος, δεν μπορούμε;)

Δεύτερο βήμα η αποχώρησή μας από την ΕΟΚ. Σχέσεις, ακόμη και ιδιαίτερες, αμοιβαία επωφελείς μπορούμε και πρέπει να έχουμε, όπως και με όλες τις άλλες χώρες και μάλιστα της περιοχής μας. Όχι, όμως, σχέσεις υποταγής.

Το πρώτο - πρώτο, όμως, βήμα πρέπει να είναι εξασφάλιση Ελληνικών πολιτικών, και γενικότερα, ηγεσιών.

Ποτέ δεν είχαμε μέχρι τώρα (εκτός ίσως Καποδίστρια και Παπαναστασίου). Όλοι τους υπηρετούν τους προστάτες τους και «όλοι τους είναι ίδιοι». Μωροφιλόδοξοι, φίλαρχοι και φιλοχρήματοι. Είναι σκληρό, αλλά είναι αλήθεια: Το μόνο που δεν τους ενδιαφέρει είναι να λύσουν τα προβλήματά μας. Γιαυτό δεν έχει νόημα ποιος απ' αυτούς είναι στην κυβέρνηση. Δεν έχει σημασία ποιον ευνοεί κάθε φορά ο εκλογικός τους νόμος. Ούτε, βέβαια, ενδιαφέρει ποιοι θα τους διαδεχθούν, αφού μέχρι τώρα τους στηρίζαν.

Είναι εύκολο (!) να απαλλαγούμε απ' αυτούς. Αρκεί να μην τους υποστηρίζετε, τους ανέχεστε και τους ψηφίζετε! Και θα συντομευθεί ο δρόμος, αν από τώρα τους το πείτε με τη δημόσια και την ιδιωτική πράξη σας.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Καργόπουλος Νίκος	Στεφανάκης Κώστας
Κεφαλός Ηλίας	Τράντας Θανάσης
Λεοντόπουλος Νίκος	ΑΝΑΠΛΗΡ. ΜΕΛΗ
Μιστέλογλου Μελέτης	Ζούτης Γιάννης
Μπαντή-Βλαχογιάννη Λορέτα	Κοντοστέργιος Σεραφείμ
Παπατριανταφύλλου Μαρία	Φαλούτσος Κώστας
Στενός Σήφης	

Τζώρτζ 12, 7ος όροφος Πλατεία Κάνιγγος,

τηλ. 3622315 - 3619887 (7-10 μ.μ.)

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ